

ŽELJEZNICA KAO STRAST Zagrebački modelari predstavili svoje rukotvorine

Dubravko Kuhta izložio i model star 41 godinu PIXSELL

Vlakovi su najviše zanimali djecu IGOR KRALI/PIXSELL

Beskrajna radost kad nakon šest sati stvore svoj vlakić

ZAHTJEVNO Ovaj hobi godišnje stoji i 20.000 kuna, ali njime se bave i liječnici i soboslikari

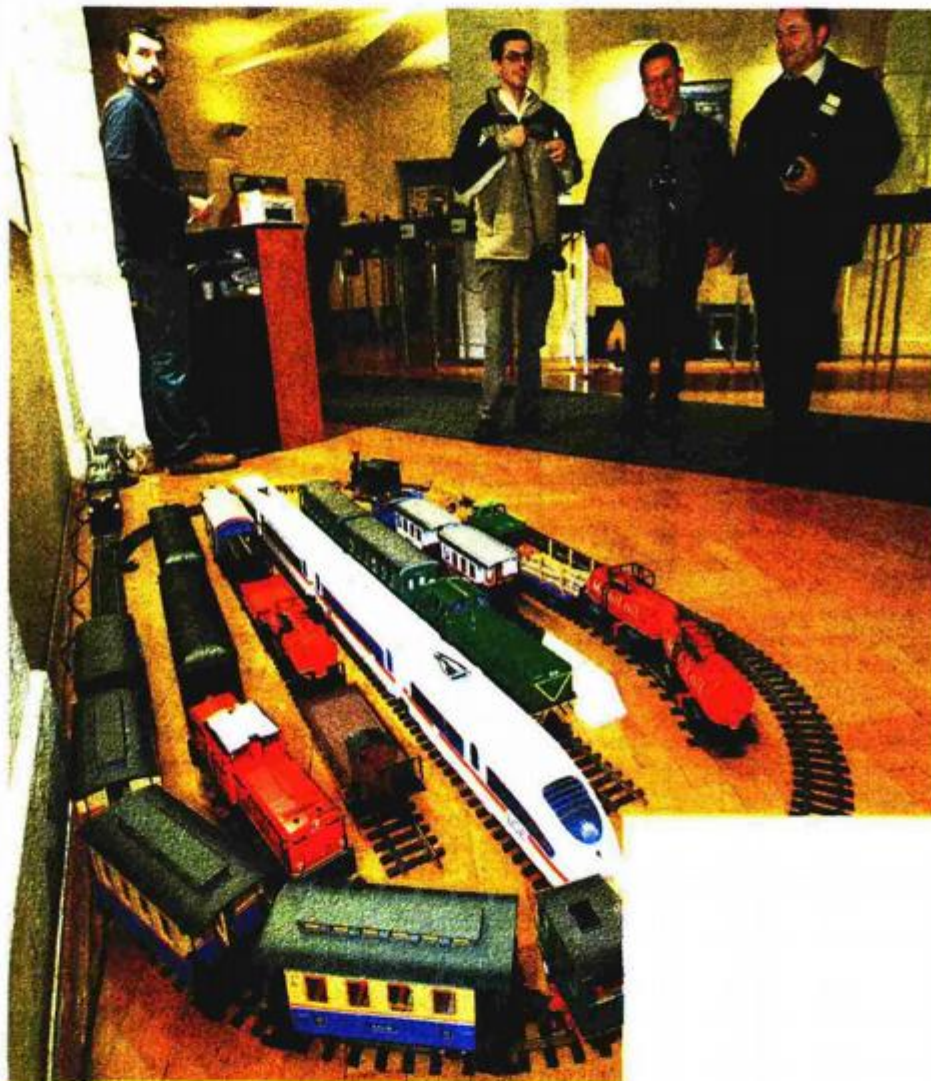
Petra Balića/VLM
 petra.balija@vecernji.net

– Modelarstvom se bavim 50 godina, zaljubio sam se kad su mi za šesti rođendan roditelji poklonili malu željeznicu. Odonda sam svaki džeparac iskoristio kako bih kupio još jednu, a onda sam počeo raditi i svoje modele – objašnjava Dubravko Kuhta, jedan od najstarijih zaljubljenika i članova Kluba željezničkih modelara Zagreb, na njihovu godišnjem susretu u Zajednici tehničke kulture, gdje su izložili svoje kompozicije.

Sve kao u stvarnosti

Njihov hobi izrazito je popularan u zapadnim europskim zemljama, u nas nema mnogo ljubitelja, klub u Zagrebu ima 70-ak članova. Razlog tomu, kaže Kuhta, vjerojatno je što se time mogu baviti dobrostojeći ljudi, jer znaju na njega potrošiti i do 20.000 kuna. Sastavljanjem vlakića, u što ulazi i sva prateća infrastruktura kao što su pruge, kućice i okoliš, sve u minijaturnim veličinama, bave se i liječnici, avijatičari, arhitekti, soboslikari. Žele li nabaviti dijelove, moraju ići skroz do Ljubljane, gdje je najbliža specijalizirana trgovina, no odnedavno se sve što im je potrebno može naručiti i putem interneta. Za hobi nije potreban velik prostor, kažu modelari, pa imaju člana koji živi u stanu od 30 kvadrata, a i dalje slaže svoju željeznicu.

– Potrebno je strašno puno ljubavi i razumijevanje ukučana, jer zaljubljenici znaju biti udubljeni u izradu i do šest sati dnevno – kaže Kuhta, izlažući dva modela, od čega jedan antigravitacijski, u kojem vlakić kruži tračnicom naopako. Po njoj tako,

Želimir Šinko sina Ivana učlanio u klub modelara na dan kad se rodio IGOR KRALI/PIXSELL

objašnjava ovaj docent na Umjetničkoj akademiji u Splitu, ne pada prašina.

HŽ ih više ne potpomaže

Da modelarstvo usvajaju i mladi, dokaz je Ivan Šinko, kojeg je otac Želimir u klub upisao na dan kad se rodio. – Puno je lakše raditi udvo-

je. Odrastao sam skromno i uvijek gledao drugu djecu kako se igraju. A kako sam ja vječito dijete, krenuo sam se igrati tek kad sam zaradio prvu plaću – kazao je tata. Modelari kažu da ih je nekad financijski pratio HŽ i Grad, ali "vlak" takve pomoći više ne stiže.